

AKKORDOKKÁ VÁLT SZORONGÁS

I.

Arra még emlékszem,
hogy elfogyott az érdes
kukoricás kenyér
A padlást lesöpörték
csontváz-soványak lettek
a macskák
talpukon kiserkent a zajtalanság
bőrükről hámlott a sötétség

Aszály jött
ábrákra szakadt a mocsár
Búcsúkor a rongyos sátorban
mellkasfeszítő éjszaka virrasztott
a falu árvakalászos dalán

Tüzesedtek a tamariszkuszok
és az árvacsalán

A falut elárverezték aztán
Férges gyümölcsöt termettek

a tépett gyökerű almafák
Azon a nyáron
az almák felét a porban hagytuk
és egykedvűen ugráltunk
a szentivánéji tűzön át

II.

A folyó néha átlép holt medrébe
és fekete madárrajt sodor
az elárverezett falu
kutyaadás halmai felé
Ilyenkor akkordokká válik
a szorongás
és valahol mélyen
keservesen énekel
a búcsú nép
Áttüzesednek a tamariszkuszok
és az árvacsalán
ilyenkor
akkordokká válik a szorongás

FÉREGNYÚLVÁNY

Féregnyúlványnak néznek
és létezésed majd csak
szemérmes
vágásheg igazolja
fakón halványan
mint időszitta zászlókon
ködösködő csillag
gyulladásoddal
a kutyák szétszaladnak